Entre saber i ser

Per AlbaS el dt., 26/12/2017 - 09:00

Al Nadal la solidaritat es desperta. Durant poc més d'un mes, som testimonis i partícips d'infinites campanyes per lluitar contra la pobresa, acompanyar la solitud i alimentar la fam. Cadascú hi contribueix a la seva manera, segons les seves possibilitats i el seu temps (de vegades, donar temps és millor que donar qualsevol altra cosa). Sobta especialment com també molts personatges públics recorden que ajudar els farà sentir bé; en alguns casos, que els farà vendre millor la seva imatge. Ajuden per fer-se una foto o realment volen ajudar?
"Podem saber la definició de justícia i no ser justos", assegurava fa uns dies el professor, filòsof i teòleg **Francesc Torralba** a la conferència sobre la recent publicació de l'editorial Herder, 'La dialèctica de la comunicació ètica i ètica religiosa' de **Søren Kierkegaard**, un acte, organitzat per l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura. Aquestes mostres de solidaritat que sobrevenen al Nadal fan pensar que sabem què és la solidaritat, però som solidaris?

La solidaritat va més enllà d'una foto que queda bé en alguna publicació i que té com a objectiu remarcar com de bona persona és qui ajuda. La solidaritat està en els gestos diaris, en les paraules, en tenir en compte l'altre amb totes les seves particularitats i no esperar que ningú ho reconegui ni ho difongui. Qui dóna per solidaritat no espera rebre.

Malgrat això, el motor de moltes campanyes és precisament fer saber que s'ha fet una acció solidària i escampar-ho i fer-ho viral perquè les persones més properes també vulguin ser solidaris i ensenyar-ho i facin la mateixa acció. En la societat connectada i de la imatge en què vivim, aquestes mostres de solidaritat en directe no són ni més ni menys que una prova de l'individualisme que ens ofega. "Estima a l'altre com a tu mateix", diu l'Evangeli. Ara que canviarem d'any, és bon moment per fer examen de consciència i veure si només ho sabem o també som capaços d'aplicar-ho. Aquesta és la diferència entre només saber i saber però també ser.